

Det er sådan set et eller andet sted sjovt, at hr. Morten Helveg Petersen altid retter en meget skarp kritik mod Venstre, og at det virkelig gør ondt på hr. Morten Helveg Petersen, at Venstre ikke hiver den ideologiske fane så højt op, at han kan komme til at vælte os. Men de, han gerne vil i regering med, de, han gerne vil lave politik sammen med, og som han på forhånd har forlovet sig med via fru Marianne Jelved, skal ikke kritiseres.

Det har bare altid været sådan, at vi må tage udgangspunkt i, hvilke emner det er muligt at få et forhandlingsresultat om, hvis velfærdsreformerne skal blive til noget. Det er den virkelighed, vi står i, og her er skatten altså bare ikke et af emnerne, for vi kunne aldrig drømme om at begynde at skære i efterlønnen for at give skattelettelser til de rigeste.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil godt fortsætte i fattigdomssporet.

Det store dilemma – og det må det også være for hr. Jens Rohde – er, at vi har et samfund, der bliver stadig rigere, men samtidig med det har vi nu haft 40 minutters debat, der viser, at de dårligst stillede i samfundet får det stadig dårligere. Det er jo det store paradoks, og det er også grunden til, at hr. Jens Rohde ikke ser så begejstret ud. Det kan jeg jo se, når vi diskuterer disse temaer.

I den rapport, der kom i tirsdags fra de sociale organisationer, siger to tredjedele af organisationerne, at det går dårligere for de mest udsatte grupper. Vil hr. Jens Rohde bekræfte, at to tredjedele af de sociale organisationer siger, at det går dårligere? Og i tillæg til det: Finder hr. Jens Rohde det ikke bekymrende, at to tredjedele af organisationerne udtaler sig sådan?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Men jeg mener ikke, man kan drage den konklusion ud fra den måde, der er spurgt på, og hvis jeg må være en lille smule fræk, vil jeg sige, at den måde, man spørger på, jo svarer til at spørge: Hvad føler du klokken er?

Det kan ikke nytte noget at lave målinger af, hvad folk føler, for det er jo klart, at hvis man spørger en narkoman, bliver svaret – for nu ikke at bruge mine egne ord, men et eksempel fra Cliff Kaltoft – at en del af stofmisbrugerne føler, de har fået det værre, fordi de er blevet 4 år ældre. Når man har været 4 år mere på stoffer, er

det jo klart, at man har fået det værre, og derfor kan man ikke bruge det som objektivt målepunkt for, om det går dårligere.

Selvfølgelig er det bekymrende, når nogen har det dårligt, men jeg vil bare anholde, at vi har skåret ned, for det har vi ikke. Over 4 år har vi brugt flere penge, end man gjorde over 4 år under den SR-regering, som hr. Villy Søvnal parti var parlamentarisk grundlag for.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jamen det er dog utroligt. Det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Denne regering har ikke brugt flere penge.

Kl. 9.45

En del af Rådet for Socialt Udsattes rapport fra sidste år handler om, at man har plyndret nogle af de laveste indkomstgrupper, vi har, de, der er på starthjælp, på kontanthjælp osv., for 750 mio. kr. om året. Det er jo ikke med i hr. Jens Rohdes regnestykke. Man tager altså pengene i store mængder fra folk, milliardbeløb om året, og så siger man bagefter, at når man så gældsletter for 25 mio. kr., altså en fyrretyvende del af det, så har man gjort en kæmpe stor indsats.

Vi er nødt til, ligesom sidst hr. Jens Rohde var galt afmarcheret med hensyn til tallene, det var dengang med de 5 mia. kr. ekstra, at vende tilbage til den her diskussion. For det er simpelt hen ikke rigtigt, det er usandt. Jeg håber, at hr. Jens Rohde vil være stor nok. Normalt sætter jeg pris på hr. Jens Rohde som politisk ordfører, han er en, man kan diskutere med, og som også erkender, når han kommer til at bruge tallene forkert. Det kom hr. Jens Rohde til lige før.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det gjorde jeg ikke, det gjorde jeg ganske enkelt ikke. De tal er meget holdbare, men det er jo hr. Villy Søvnal, der blander æbler og pærer. For vi har lavet en politik, hvorefter det skal kunne betale sig at arbejde, hvorefter mennesker skal kunne gå ud og tage 5 timers arbejde om ugen. Hvis de gør det, så vil de have mere til sig selv, end de ville, før der blev rørt ved kontanthjælpsloftet. 5 timers arbejde om ugen. Det behøver ikke at være hver eneste uge, det kan også være et sommerferiejob, men i gennemsnit 5 timers arbejde om ugen. Det er det, man skal kunne tage.

Er det for meget at forlange, hvis det er sådan, at vi mener, at det skal kunne betale sig at